

Předběžné otázky

Musí být — rovněž s ohledem na kvalifikaci sporných ustanovení článků 18, 20 a 21 zákona ze dne 13. dubna 1995 o smlouvách o obchodním zastoupení belgickým právem jako zvláštních kogentních pravidel ve smyslu čl. 7 odst. 2 Římské úmluvy — článek 3 a čl. 7 odst. 2 Římské úmluvy, případně ve spojení se směrnicí Rady 86/653/EHS ze dne 18. prosince 1986 o koordinaci právní úpravy členských států týkající se nezávislých obchodních zástupců, vykládány v tom smyslu, že umožňují použití zvláštních kogentních ustanovení práva státu soudu, která poskytují širší ochranu, než je minimální ochrana stanovená touto směrnicí, i když je zjevné, že právo rozhodné pro smlouvu, je právem jiného členského státu Evropské unie, do jehož právního řádu byla minimální ochrana poskytovaná uvedenou směrnicí rovněž provedena?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour constitutionnelle (dříve Cour d'arbitrage) (Belgie) dne 26. dubna 2012 — I.B.V. & Cie SA (Industrie du bois de Vielsalm & Cie SA) v. Région wallonne

(Věc C-195/12)

(2012/C 200/12)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour constitutionnelle (dříve Cour d'arbitrage)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: I.B.V. & Cie SA (Industrie du bois de Vielsalm & Cie SA)

Žalovaný: Région wallonne

Předběžné otázky

1) Je třeba článek 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/8/ES ze dne 11. února 2004 o podpoře kombinované výroby tepla a elektřiny založené na poptávce po užitečném teple na vnitřním trhu s energií a o změně směrnice 92/42/EHS, ve spojení případně s články 2 a 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/77/ES ze dne 27. září 2001 o podpoře elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie na vnitřním trhu s elektřinou a s článkem 22 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES, vykládat s ohledem na obecnou zásadu rovnosti, článek 6 Smlouvy o Evropské unii a články 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie v tom smyslu, že:

a) se vztahuje pouze na zařízení na vysoce účinnou kombinovanou výrobu tepla a elektřiny ve smyslu přílohy III směrnice;

b) vyžaduje, umožňuje nebo zakazuje, aby takové podpůrné opatření, jako je podpůrné opatření obsažené v čl. 38 odst. 3 nařízení Valonského regionu ze dne 12. dubna 2001 o organizaci regionálního trhu s elektřinou, bylo dostupné všem zařízením na kombinovanou výrobu, která využívají především biomasu a splňují podmínky stanovené v tomto článku, s výjimkou zařízení na kombinovanou výrobu využívajících především dřevo nebo dřevní odpad?

2) Je odpověď odlišná, pokud zařízení na kombinovanou výrobu využívá především pouze dřevo nebo naopak pouze dřevní odpad?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 3. května 2012 — Walter Endress v. Allianz Lebensversicherungs AG

(Věc C-209/12)

(2012/C 200/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce a účastník řízení podávajícího opravný prostředek „Revision“: Walter Endress

Žalovaná a odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revision“: Allianz Lebensversicherungs AG

Předběžné otázky

Je nutno vykládat čl. 15 odst. 1 první větu druhé směrnice Rady 90/619/EHS ze dne 8. listopadu 1990 ⁽¹⁾ s ohledem na čl. 31 odst. 1 směrnice 92/96/EHS ze dne 10. listopadu 1992 ⁽²⁾ v tom smyslu, že brání takové právní úpravě, jako je úprava v ustanovení § 5a odst. 2 čtvrté větě Versicherungsvertragsgesetz ve znění třetího zákona, kterým se provádějí směrnice Rady

Evropských společenství o životním pojištění ze dne 21. července 1994 (třetí prováděcí zákon k VAG), podle které zaniká právo na odstoupení od smlouvy nebo právo vznést námitku nejpozději rok po zaplacení první pojistné premie, a to i v případě, že pojistník nebyl o právu odstoupit od smlouvy nebo vznést námitku poučen?

(¹) Druhá směrnice Rady 90/619/EHS ze dne 8. listopadu 1990 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění (životního pojištění), kterou se stanoví opatření k usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb a kterou se mění směrnice 79/267/EHS (Úř. věst. L 330, s. 50).

(²) Směrnice Rady 92/96/EHS ze dne 10. listopadu 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého životního pojištění a o změně směrnic 79/267/EHS a 90/619/EHS (třetí směrnice o životním pojištění) (Úř. věst. L 360, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 18. května 2012 Abdulbasit Abdulrahim proti usnesení Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 28. února 2012 ve věci T-127/09, Abdulbasit Abdulrahim v. Rada Evropské unie a Evropská komise

(Věc C-239/12 P)

(2012/C 200/14)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Abdulbasit Abdulrahim (zástupci: H.A.S. Miller, Solicitor, E. Grieves, Barrister)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie, Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

- zrušit usnesení vydané Tribunálem dne 28. února 2012;
- prohlásit, že žaloba na neplatnost není bezpředmětná;
- vrátit věc Tribunálu k rozhodnutí o žalobě na neplatnost;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení v rámci řízení o kasačním opravném prostředku a řízení před Tribunálem, včetně nákladů souvisejících s vyjádřeními předloženými na žádost Soudního dvora.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatel“) zakládá svůj kasační opravný prostředek na dvou důvodech:

- Tribunál se dopustil pochybení, když
 - nevyslechl generálního advokáta, nebo
 - nevyzval zástupce navrhovatele, aby se vyjádřil k otázce, zda byla žaloba na neplatnost bezpředmětná, nebo
 - nezahájil ústní řízení o otázce, zda byla žaloba na neplatnost bezpředmětná.
- Tribunál se dopustil pochybení, když konstatoval, že žaloba na neplatnost nemohla navrhovateli poskytnout podstatnou výhodu.

Žaloba podaná dne 16. května 2012 — Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-245/12)

(2012/C 200/15)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Hetsch, B. Simon a K. Herrmann)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Polská republika tím, že nepřijala, nebo každopádně Komisi nesdělila právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského Parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí) (¹), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 26 odst. 1 této směrnice;
- uložit Polské republice penále podle čl. 260 odst. 3 SFEU z důvodu porušení povinnosti sdělit opatření provádějící směrnicí 2008/56/ES, a to ve výši 93 492 eur denně ode dne vyhlášení rozsudku v projednávané věci;
- uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2008/56/ES uplynula dne 15. července 2010.

(¹) Úř. věst. L 164, s. 19.